

Det sædvanlige i dansk Ret er — udtalte Justitsministeren —, at en Lov, der giver Hjemmel til, at visse nærmere Bestemmelser til Lovens Gennemførelse kan gives ved kgl. Anordning eller ved Bekendtgørelse, tillige fastsætter Strafferammen for Overtrædelser af de i Medfør af Loven udfærdigede Anordninger eller Bekendtgørelser. De Anordninger, der vil kunne udfærdiges i Medfør af denne Lov, kan imidlertid dreje sig om højst forskelligartede Forhold, saavel særdeles vigtige Forhold som mindre betydningsfulde, og det lader sig derfor ikke gøre i Loven at fastsætte en bestemt Strafferamme, der er anvendelig i alle Tilfælde. Paragraffens 1ste Punktum gaar derfor ud paa, at Straffen for Overtrædelse af de i en Anordning indeholdte Forbud og Paabud skal kunne fastsættes i Anordningen inden for de Rammer, der er angivet i Borgerlig Straffelov. Dette vil sige, at der kan fastsættes Straf af Bøde, Hæfte eller Fængsel i de Tidsrum, som i Henhold til Straffelovens 6te Kapitel finder Anvendelse i denne Lov.

Ved Bestemmelsen i 2det Punktum er navnlig tænkt paa, at det — alt efter de Forhold, som vedkommende Anordning vedrører — kan fastsættes, om Sager efter Anordningen skal behandles som Politisager eller Statsadvokatsager, om der i førstnævnte Fald, saaledes som det hyppigt er Tilfældet, skal være udvidet Adgang til Beslaglæggelse, Ransagning, Anholdelse og Fængsling samt til Beskikkelse af Forsvarer, om Doms mænd skal medvirke, om der skal gøres Afvigelse fra de almindelige Værnetingsregler o. lign.

§ 3. Om de i Medfør af § 1 udfærdigede Anordninger gives der straks *Meddelelse til et af Rigsdagen* efter Reglerne i Grundlovens § 49 *valgt Udvalg*, der kan kræve sig forelagt nærmere Oplysninger om de Forhold, der har ført til Anordningens Udstedelse.

Ved Omtalen af denne Paragraf bemærkede Justitsministeren, at det var en Selvfølge, at Regeringen altid vilde være villig til at give Rigsdagen alle Oplysninger, men man havde fundet det praktisk udtrykkeligt at fastsætte i Loven, at dette skal ske, og under hvilke Former det skal ske.

§ 4. Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft straks. Der kan ved kgl. Anordning træffes Bestemmelse om dens Bortfald. I Tilfælde af *Regeringsskifte* har Loven kun fortsat Gyldighed, saafremt dette godkendes ved Beslutning af Rigsdagens to Ting; de i Medfør af Loven udstedte Anordninger forbliver dog i Kraft, indtil de ophæves ved Lov eller kgl. Anordning.